

๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

อานภาพพระธรรมกาย

นับจากวันเข้าพรรษามาได้ ๔๘ วันแล้ว นับกันเป็นวัน ๆ ไปเลย ก็เหลืออีกไม่กี่วันจะออกพรรษาแล้ว พรรษานี้มีชื่อว่า พรรษาแห่งการบรรลुธรรม คำเต็มคือ บรรลุพระธรรมกาย ซึ่งเป็นกายตรัสรู้ธรรม เป็นพระภายในตัวของเราและมนุษย์ทุกคนในโลก ซึ่งเป็นที่พึ่งที่ระลึกอันสูงสุดของเรา และของสรรพสัตว์ทั้งหลาย สิ่งอื่นที่จะยิ่งไปกว่านี้ไม่มีอีกแล้ว

เข้าถึงพระธรรมกายได้เมื่อไร เราก็จะพบความสุขที่แท้จริง แล้วจะมีอุปกรณ์ในการศึกษาเรื่องราวความเป็นจริงของชีวิตได้ เพราะพระธรรมกายมีธรรมจักรและมัญญะทัศนะที่กว้างไกล เว้นจากกายพระธรรมกายแล้ว กายอื่นศึกษาได้ยาก เพราะไม่มีดวงตาเห็นได้รอบตัวเหมือนพระธรรมกาย

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าในวันที่พระองค์ตรัสรู้ธรรม ที่ทรงสละชีวิตไม่ว่าเนื้อเลือดจะแห้งเหือดหายไปเหลือแต่กระดูกหนังช่วงมัน ถ้าไม่ได้บรรลุมรรคผลนิพพานแล้วจะไม่ลุกจากที่ ยามต้นพระองค์ได้บรรลุบุพเพนิวาสานุสติญาณ ก็บรรลุได้ด้วยพระธรรมกาย เมื่อใจของพระองค์หยุดนิ่งได้ถูกส่วนก็ไปเชื่อมโยงกับบารมีภายใน ดึงดูดให้เข้าไปถึงพระธรรมกายภายใน แล้วพระองค์ก็ไปรู้เห็นเรื่องราวชีวิตของพระองค์ตลอดเลย เห็นภาพเป็นเรื่องราวต่อเนื่องกันไปจนกระทั่งจบเรื่อง ไม่ใช่คิดหรือนึกด้วยปัญญา

เห็นเป็นภาพ เป็นเรื่องราวว่า ทำให้เกิดสังขารอย่างไร เหมือนเห็นภาพเมล็ดพืชว่าพอหยั่งลงดินแล้วรากมันงอกออกมาอย่างไร มีรากแก้ว รากฝอย แล้วก็เติบโตเป็นลำต้น เป็นกิ่งก้าน ใบ ดอก ผล แล้วจากผลต้นนี้อาไปฝังดิน งอก

ขึ้นมาก็แล้ว เป็นอีกต้นหนึ่งในทำนองเดียวกัน ต้นแล้วต้นเล่าไปเรื่อย ๆ อุปมาคล้าย ๆ อย่างนั้น จะเห็นได้ว่า อวิชชาทำให้เกิดสังขาร สังขารเกิดวิญญาน เห็นกระแสกิเลส ที่เรียกว่า **อาสวะ** แปลว่า เครื่องหมักดอง ดองด้วยโลภ ด้วยโกรธ ด้วยหลง ตอนนั้นเห็นกระแสแต่ยังไม่เห็นผู้ผลิต ก็ฟุ้งเฟลิน ๆ กันไปก่อน เพื่อจะสรุปให้รู้ว่า พระธรรมกายสำคัญมาก เป็นสิ่งที่ทำให้บรมโพธิสัตว์ได้บรรลุนิพพานสัมมาสัมโพธิญาณ และขจัดกิเลสอาสวะให้หมดสิ้นไปเลย

เพราะฉะนั้น พระธรรมกายสำคัญมาก มีอยู่ในตัวของมนุษย์ทุกคน เกิดมาก็เพื่อการนี้คือเพื่อมาทำพระนิพพานให้แจ้ง และจะแจ้งได้ก็ด้วยกายเดียว คือ พระธรรมกายเท่านั้น กายอื่นทำให้แจ้งไม่ได้ เพราะความละเอียดไปไม่ถึง

เมื่อเรารู้วัตถุประสงค์ของชีวิตว่าเกิดมาเพื่อการนี้ เราจึงไม่ควรปล่อยให้วันเวลาผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ พรพรานจึงเป็นพรพรานที่ดีมาก เป็นจังหวะชีวิตที่ดีที่สุด ช่วงไหนที่ใครมีความรู้สึกอยากปฏิบัติธรรม มองเห็นโลกว่ามันไม่มีอะไรเป็นสาระแก่นสาร อยากจะหาแก่นสารของชีวิต แล้วลงมือปฏิบัติ

แค่ลงมือปฏิบัติแม้ยังไม่ได้พบอะไรเลย ก็ถือว่าเป็นช่วงจังหวะชีวิตที่ดี ถ้าลงมือปฏิบัติแล้วได้ผลจากการปฏิบัติ ได้เข้าถึงพระธรรมกาย ก็ถือว่าเป็นช่วงที่ดีที่สุดของชีวิต

ดังนั้น พรพรานนี้ที่เรามีความตั้งใจกัน เป็นสิ่งที่ถูกต้องดีงาม เรากำลังเดินตามรอยบัณฑิตนักปราชญ์ในกาลก่อน เพราะฉะนั้นวันเวลาที่เหลืออยู่ในพรพรานนี้จะต้องขวนขวายกันให้เต็มที่ อย่าปล่อยให้อีกสัปดาห์นี้เป็นวิกฤติของชีวิต เพราะเราจะละจากโลกนี้ไปเมื่อไรไม่รู้

ถ้าเรามีความเพียรจริง ๆ และศึกษาหลักวิชาให้แจ่มแจ้ง ไม่ต้องเสียเวลาไปลองผิดลองถูก หรือไปค้นหาวิธีการด้วยตัวของตัวเอง เราควาเอาเลยวิธีการที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ ท่านได้ค้นมาแล้ว เป็นพยานในการตรัสรู้ธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยการหยุดนิ่งเฉย ๆ อย่างนี้แค่นี้เท่านั้น ความสมหวังก็จะอยู่ในกำมือของเรา เราก็จะเข้าถึงได้อย่างแน่นอน

๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖

ในห้องมีพระ

นับจากวันเข้าพรรษามา ๕๐ วันแล้ว ก็เหลืออีก ๔๐ วัน ตอนต้นพรรษา เราได้ตั้งใจเอาไว้ว่า ให้พรรษานี้เป็น พรรษาแห่งการบรรลุธรรม คำเต็มคือ บรรลุพระธรรมกาย ซึ่งมีอยู่ในตัวของมนุษย์ทุกคนในโลก จะรู้หรือไม่รู้ จะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ตาม ล้วนมีพระธรรมกายภายในทั้งสิ้น ซึ่งหน้าตาเหมือนกันหมด ลักษณะก็เหมือนกัน เป็นกายตรัสรู้ธรรม เป็นพระรัตนตรัยภายใน เป็นกายผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานแล้ว เป็นที่พึ่งที่ระลึกของสรรพสัตว์ทั้งหลาย ของมวลมนุษยชาติทั้งปวง

พรรษานี้ทุกคนก็ต้องตั้งใจปฏิบัติให้พบพระให้ได้ ไม่ว่าจะเป็นคฤหัสถ์ หรือบรรพชิต ถ้าหากว่ายังไม่ได้ถึงพระธรรมกาย อย่างน้อยก็ให้เห็นเป็นพระพุทธรูปก็ได้

เมื่อใจยังหยุดได้ไม่สมบูรณ์ หรือหยุดในระดับอ่อน ๆ เราจะเห็นองค์พระหลากหลายทีเดียว บางคนเห็นองค์พระที่ทำด้วยวัสดุที่แตกต่างกัน เป็นโลหะ